matiske Evne paa alle andre aandelige Evners Bekostning. Weierstrass hørte længe stiltiende efter; men endelig udbrød han: „Mine Herrer om *De* blot kunde *ane*, hvordan der ser ud i et saadant Kvindehoved!"

Heldige Omstændigheder havde ogsaa medvirket til det Indtryk af umiddelbar Friskhed og af Førstehaands-Erfaring, som man fik af Sonja Kovalevsky. Fra sine Rejser kendte hun det halve Evropa; hun var kommen i nær Berøring med flere af sin Tids største Forfattere — Turgénjeff, Tolstoy, Dostojewski m. fl. — havde boet i Darwins Hjem, været en stadig Gæst i George Eliots*), George Eliot der for hende var den over alle andre Kvinder i Literaturen højt opragende Storhed. Og dette fortrolige Kendskab til de litterære Personligheder var forenet med et endnu større til de forskellige Literaturer. Hun kendte omtrent alt af Betydning inden for sit eget Lands, Tysklands, Englands og Frankrigs ældre og yngre Literatur; og i den nyere skandinaviske Literatur var hun mere belæst end de fleste svenske Kvinder.

Men, vil maaske nogen spørge, hvorledes kunde hun overkomme alt dette?

Desværre ved at overanstrænge sig. Der var Tider, hvor hun ikke sov mere end 4—5 Timer i Døgnet, og hun viste aldrig tilstrækkelig Omsorg for sin Sundhed. At hendes stærke Konstitution alligevel holdt sig rask, skyldtes hendes gode sunde Vaner. Hun brugte hyppig Bade og legemlig Bevægelse, var yderst tarvelig og maadeholden med Hensyn til Mad og Drikke, afskyede alle stimulerende Midler; ja selv de russiske Damers uadskillige Ledsager, Cigaretten, brugte hun kun af og til — og alt dette gjorde, at hun selv naar hun var i højeste Grad overanstrængt, sjælden syntes nervøs.

For at blive „nervøs" havde hun den samme Skræk som for i mindste Maade at vise sig mandfolkeagtig. Det efter en Sygdom kortklippede Haar, som hun ses med paa tidligere Portrætter, lod hun voxe, og hun var stolt, da hun med Besvær havde faaet lært sig til at fæste den mørke Fletning op til en smuk Knude. Hun var aldrig „stolt" over andet, end naar det var lykkedes hende at udføre noget sligt; naar hun f. Ex. havde udført et smukt Haandarbejde eller ordnet et smagfuldt Toilette — thi hun vidste, at hun var mindst begavet i Retning af det særlig „kvindelige". Paa de praktiske Omraader var hun uefterrettelig og sorgløs som et Barn eller en Kunstner, men kunde dog vise en levende Interesse for

*) Ogsaa af denne Del af sin rige Erfaring havde hun haft i Sinde at meddele meget mere, end hun naaede. Skizzerne om George Eliot og Saltykoff, af hvilke den første har staaet i det danske „Morgenblad", er Vidnesbyrd om det meget af Interesse, som hun kunde have meddelt om Samtidens aandelige Liv.